

Situació dels presos independentistes catalans

La llibertat queda lluny

El procés d'integració en ERC d'un sector de Catalunya Lliure i de Terra Lliure, encapçalat per Pere Bascompte, ha posat d'actualitat l'estat dels presoners independentistes catalans. Es parla de sortides, però s'acosten judicis i s'endureixen les condicions de vida a les presons.

El proper dia 4 de setembre seran jutjats a l'Audiència Nacional de Madrid els independentistes **Núria Cadenas i Alabèrnia, Guillem Godó i Blasco i Jordi Petit i Ferrer** acusats de la col·locació de diversos artefactes explosius en tres delegacions d'Hisenda de Barcelona, en la reproducció de la caravel·la Santa Maria i en un repetidor de TVE a l'Hospitalet de Llobregat. En total, la petició fiscal demana 34 anys de presó per a Godó i Petit i 12 anys per a Cadenas. L'endemà, el dia 5, la vista oral serà només per a Guillem Godó, al qual se li demanen 27 anys i sis mesos acusat de robatori amb intimidació, coaccions i atemptat contra una patrulla policial.

Aquests judicis, però, ni són els únics ni seran els últims. Catorze independentistes continuen empresonats per activitats relacionades amb Terra Lliure, entre els quals hi ha els cinc detinguts del mes passat

presumptament implicats en la col·locació d'una bomba a la plaça de la Gal·la Plàcidia, reivindicada posteriorment per l'autoanomenada Terra Lliure V Assemblea.

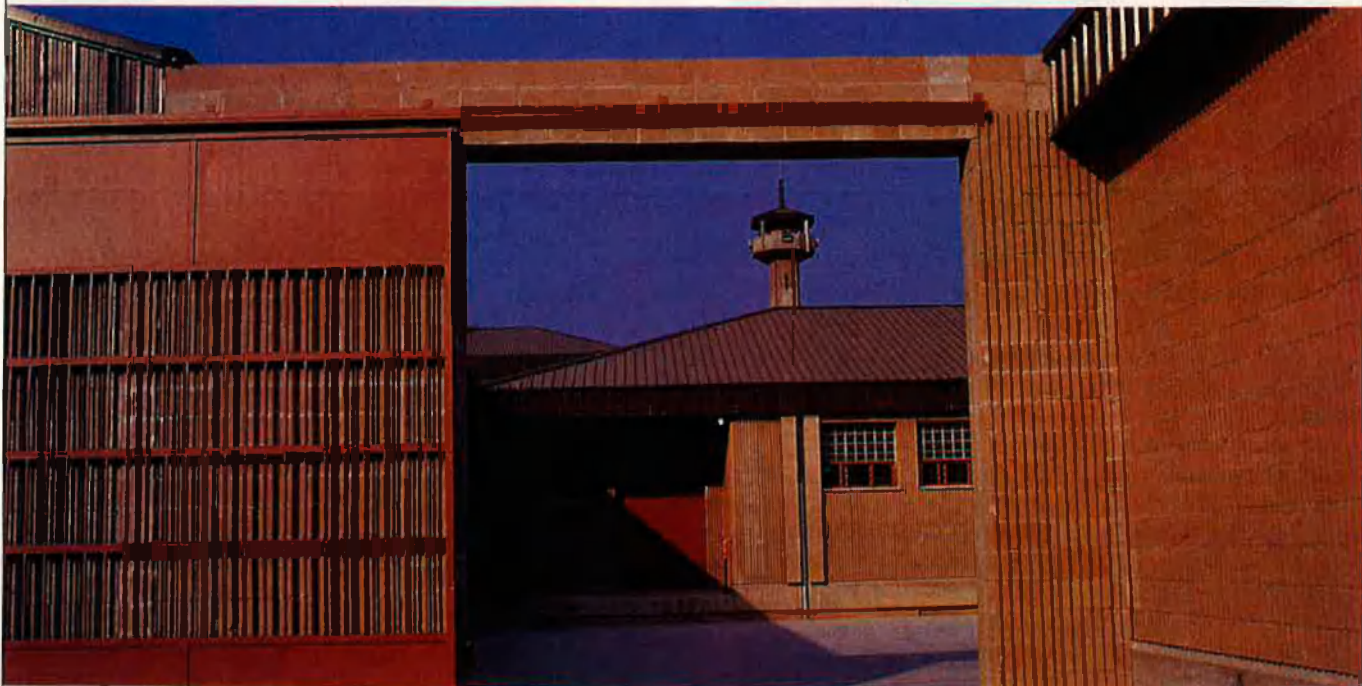
MÉS DE 150 ANYS

L'independentista que porta més anys a la presó –i també el que arrossega una pena major– és **Carles Sastre i Benlliure**. Detingut per darrera vegada el 19 de gener del 1985 a Puigcerdà, juntament amb Montserrat Tarragó i Jaume Fernández una vegada havien creuat la frontera, Sastre compleix dues condemnes. La primera, de 30 anys, per la seva participació en l'atemptat que va costar la vida de Josep Maria Bultó l'any 77 i de la qual no ha estat amnistiada a diferència dels militants bascos, i la segona, de 18, per pertinença a banda armada, estralls i possessió il·lícita d'armes en el moment de la seva detenció. En l'actualitat és l'únic que està en

una presó catalana, concretament a Lleida II.

El 22 d'abril del 1988 **Marcel·lí Canet i Serra i Sebastià Datzira i Massip** foren detinguts quan posaven un artefacte a la caserna de la Guàrdia Civil de Sant Just Desvern. Els dos manresans es troben a la presó d'Alcalá Meco amb una condemna de 17 i 18 anys respectivament com a autors de l'atemptat a la delegació d'Hisenda d'Igualada el juny de 87. D'altra banda, el judici que els va condemnar a 18 anys cadascú com a responsables de l'acció contra els jutjats de les Borges Blanques –i que va causar la mort d'Emília Aldomà– va ser anul·lat per un defecte de forma que no garantia la presumpció d'innocència dels acusats. La seva realització encara està pendent de data definitiva.

Pocs mesos després, el 9 de setembre del 1988, van ser detinguts a Barcelona els ara encausats **Núria Cadenas, Guillem Godó i Jordi Petit**, a més de **Jaume Palou**

La dispersió també ha arribat per als presos independentistes catalans.

Malgrat que les condicions de vida a les presons s'endureixen, les manifestacions de suport al presos de Terra Lliure han minvat molt.

D. UMBERT

i Guijarro. El motiu va ser un artefacte que la policia va desactivar davant una residència militar. Hores d'ara, dels quatre, només Jaume Palou té tancats tots els sumaris —amb unes condemnes que sumen 25 anys—, si bé va interposar un recurs per la sentència d'un dels judicis en què l'absència d'interpret de català el va perjudicar clarament (el jutge va dir-li: "Usted hable y ya entenderemos lo que buenamente podamos"). D'altra banda, Núria Cadenas compleix una pena de 8 anys; Guillem Godó, de 9; i Jordi Petit, de 14. Els judicis del setembre, tanmateix, segurament carregaran encara més aquestes sumes.

Carles Benítez i Baudés va ser detingut a Reus el 17 de juny del 1989 en companyia de Benjamí Nadal, que al cap d'uns mesos va sortir en llibertat. En el moment d'agafar-lo, la policia el va assenyalar com un dels dirigents de Terra Lliure, ja que Benítez vivia refugiat des de feia anys a la Catalunya del Nord per fugir de la justícia espanyola, on era citat en rebel·lia a diversos sumaris. Carles Benítez ja havia estat empresonat a començaments de la dècada dels vuitanta i actualment compleix una pena total de 10 anys.

Al mallorquí **Macià Manera i Roscar** el van detenir en la seva localitat de Montuïri el 19 de juliol del 1989. Un atemptat que Terra Lliure havia reivindicat mesos abans a Mallorca en va ser la causa. I el resultat del judici, 6 anys de presó.

Finalment, els últims independentistes que han estat empresonats van ser detinguts els dies 7 i 8 de juliol d'aquest any. El dia 7, la policia va agafar **Albert Aguilar i Martí i Jordi Prat i Roca** a l'àrea de servei del Baix Ebre, quan tornaven de la

Coordinadora de Catalunya Lliure en la qual un sector important d'aquesta organització va decidir ingressar en ERC. El dia següent, a la comarca d'Osona, les investigacions policials van portar a la detenció de **Josep Prats i Coll, Jordi Rodrigo i Tresserres i Albert Sans i Puig.** Un sisè detingut, David Corominas, va sortir en llibertat sota fiança alguns dies després. A tots ells se'ls acusa de participar en la col·locació d'un artefacte davant una oficina de la concessionària d'autopistes Acesa.

AMNISTIA, RETORN, DISPERSIÓ...

La integració d'un sector de Catalunya Lliure i de Terra Lliure en ERC ha provocat la protesta dels presos independentistes. La sol·licitud que va fer **Àngel Colom** al govern espanyol perquè tingués un gest amb els presos de Terra Lliure ha estat criticat com una jugada propagandística perquè no hi ha hagut cap contacte seriós en aquest sentit. De tota manera, l'anunci que va fer **Pere Bascompte** de l'abandó de la lluita armada per part de Terra Lliure ha estat rebut amb dues actituds clarament diferenciades des de les presons: d'una banda, hi ha una posició de silenci, que és la que segueixen, per exemple, Núria Cadenas i Marcel·lí Canet; i de l'altra, hi ha una posició bel·ligerant que parla d'utilització i de sortides personals i que titlla l'operació Colom d'"invitació a la reinserció". Per a aquest segon grup, una possible amnistia només seria ben rebuda cas que no anés acompanyada de cap tipus de declaració o rectificació política i que fos un reconeixement de la seva lluita per la independència. Els caps més visibles d'a-

questa postura són **Sebastià Datzira, Guillem Godó i Carles Sastre.**

Pel que fa a la reivindicació del trasllat dels independentistes a presons en territori català, el conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, **Agustí Bassols**, va afirmar fa poc que les declaracions d'alguns presos en què desautoritzaven l'evolució de Bascompte "poden causar retards i problemes amb vista al retorn". Tot i això, encara no s'ha fet públic quins presos i quan es traslladaran a Catalunya.

Paral·lelament, els Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans (CSPC) han denunciat recentment el que ells creuen una "política premeditada de dispersió dels presos catalans com a conseqüència de l'operació Colom". Segons aquestes fonts, la dispersió tindria com a objectiu que els presos no poguessin discutir i respondre col·lectivament les possibles propostes, a més d'"aïllar-los i debilitar-los psicològicament". L'últim a canviar d'estança ha estat **Albert Sans**, que ha estat traslladat al mòdul 2 d'Alcalá Meco, que està destinat exclusivament per a presos comuns, amb la qual cosa els catorze independentistes empresonats estan repartits, ara per ara, en cinc presons i vuit mòduls distints.

Els CSPC demanen el reagrupament dels presos en un sol centre català i ja han iniciat les gestions oportunes amb el Síndic de Greuges, però el procés d'aglutinament de l'independentisme al voltant del projecte pacífic d'ERC ha fet baixar la solidaritat envers els presos catalans. La situació s'endureix, i la llibertat no sembla més a prop.

Joan Morales